

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33. м. Київ, 01601. факс (044) 279-66-31. тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Київ

«1» січня 2026 року

Слідчий в особливо важливих справах 2 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України капітан юстиції Дика Софія Андріївна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023140000000204 від 06.07.2023, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 2, 36, 40, 42, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Соколову Віктору Миколайовичу,
04.04.1962 р.н. уродженцю м. Бендери Молдавської РСР, останні відомі місця реєстрації/проживання: російська федерація, м. Санкт-Петербург, вул. Білоостровська, буд. 27-А, кв. 70; Приморський край, м. Владивосток, вул. Комунарів, буд. 32, кв. 35, громадянина російської федерації (далі – рф), військовослужбовцю збройних сил (далі – зс) рф, з 14.09.2022 по 04.2024 командувачу чорноморського флоту військово-морського флоту рф, адміралу, паспорт громадянина рф серії на номер 506 348490, ПІН: 253706265001,

про те, що він обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаних з умисним вбивством, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України** (у редакції на момент вчинення злочину).

Опис фактичних обставин, у вчиненні яких підозрюється особа:

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією рф проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24.02.2022 президент рф оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення зс рф, інших

збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Під час указаної триваючої агресії РФ, їхніми збройними силами вчиняються різного роду воєнні злочини, у тому числі сплановані та спрямовані на знищення культурної спадщини українського народу, а саме музеїв, релігійних храмів, пам'яток історії, архітектури та містобудування тощо, серед яких зазнали нападу об'єкти, що знаходяться в історичному центрі Львова, які перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права та віднесені до **Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО** і внесені до **Списку всесвітньої спадщини, що перебуває під загрозою**.

Відповідно до ст. 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 (далі – **Положення**), забороняється будь-яким способом атакувати чи бомбардувати незахищені міста, селища, житлові будинки чи споруди.

Згідно з ч. 1 ст. 27 Положення, при облогах і бомбардуваннях повинні бути вжиті всі необхідні заходи для того, щоб уберегти, наскільки це можливо, будівлі, призначені для цілей релігії, мистецтва, науки чи благодійності, історичні пам'ятки, за умови, що вони не використовуються в цей час для військових цілей.

Також відповідно до ст. 48 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977 (далі – **Додатковий протокол I**), для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Крім того, згідно п. 1 ст. 52 **Додаткового протоколу I**, цивільні об'єкти не повинні бути об'єктом нападу або репресалій. Положеннями п. 2 цієї статті визначено, що у разі сумніву в тому, чи не використовується об'єкт, який звичайно призначений для цивільних цілей, наприклад, місце відправлення культу, житловий будинок чи інші житлові будови або школа, для ефективної підтримки воєнних дій, передбачається, що такий об'єкт використовується в цивільних цілях.

Відповідно до положень ст. 53 **Додаткового протоколу I**, заборонено здійснювати будь-які ворожі акти, спрямовані проти історичних пам'яток, творів мистецтва або місць відправлення культів, які є культурною або духовною спадщиною народів.

Згідно вимог п. 2 ст. 57 **Додаткового протоколу I** – вживаються усі практично можливі запобіжні заходи при виборі засобів і методів нападу з тим,

щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам, при цьому напад відміняється або зупиняється, якщо стає очевидним, що об'єкт не є воєнним, що він підлягає особливому захисту, або що напад, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається отримати. Разом з тим, згідно **п. 5** наведеної статті – жодне з положень цієї статті не може тлумачитися як таке, що дозволяє будь-які напади на цивільне населення, цивільних осіб або цивільні об'єкти.

Відповідно до п. 4 ст. 85 **Додаткового протоколу I** – розглядаються як серйозні порушення, зокрема такі дії, як перетворення явно розпізнаних історичних пам'яток, творів мистецтва або місць відправлення культу, які є культурною або духовною спадщиною народів і яким спеціальною угодою, укладеною, наприклад, у рамках компетентної організації, надається особливий захист, на об'єкт нападу, внаслідок чого вони зазнають великих руйнувань. Більше того, згідно **п. 5** наведеної статті – без шкоди для застосування Конвенції і цього Протоколу серйозні порушення цих документів розглядаються як воєнні злочини.

Згідно зі статтею 1 Гаазької Конвенції про захист культурних цінностей у випадку збройного конфлікту від 14.05.1954 культурними цінностями є:

а) рухомі або нерухомі цінності, що мають велике значення для культурної спадщини кожного народу, такі як пам'ятки архітектури, мистецтва або історії, як релігійні, так і світські; археологічні місця; групи будівель, які в цілому становлять історичний або художній інтерес; твори мистецтва; рукописи, книги та інші предмети, що становлять художній, історичний або археологічний інтерес; а також наукові колекції і важливі зібрання книг або архівів чи репродукцій цінностей, визначених вище.

б) будинки, головним і дійсним призначенням яких є збереження або експонування рухомих культурних цінностей, визначених у підпункті (а) такі як музеї, великі бібліотеки, сховища архівів, а також укриття, призначені для збереження у разі збройного конфлікту рухомих культурних цінностей, визначених у підпункті (а).

с) центри, що містять велику кількість культурних цінностей, визначених у підпунктах (а) і (б), відомі як «центри, що містять пам'ятки».

Високі Договірні Сторони, згідно **ч. 1 ст. 4** цієї Конвенції, зобов'язуються поважати культурні цінності, розташовані на їхній власній території, а також на території інших Високих Договірних Сторін, забороняючи використання цих цінностей, споруд для захисту таких цінностей та безпосередньо прилеглих до них ділянок з метою, які можуть призвести до руйнування або пошкодження цих цінностей у разі збройного конфлікту, та утримуючись від будь-якого ворожого акту, спрямованого проти цих цінностей.

Високі Договірні Сторони відповідно до **ст. 9** Конвенції зобов'язуються забезпечити імунітет культурних цінностей, що знаходяться під спеціальним захистом, утримуючись, з моменту включення їх до Міжнародного Реєстру, від будь-якого ворожого акту, спрямованого проти них, а також утримуючись від використання таких цінностей та прилеглих до них ділянок у військових цілях.

Крім цього, згідно статті 1 Конвенції про охорону всесвітньої культурної і природної спадщини від 16.11.1972 під «культурною спадщиною» розуміються: твори архітектури, монументальної скульптури й живопису, елементи та структури археологічного характеру, написи, печери та групи елементів, які мають видатну універсальну цінність з точки зору історії, мистецтва чи науки; ансамблі: групи ізольованих чи об'єднаних будівель, архітектура, єдність чи зв'язок з пейзажем яких є видатною універсальною цінністю з точки зору історії, мистецтва чи науки; визначні місця: твори людини або спільні витвори людини й природи, а також зони, включаючи археологічні визначні місця, що є універсальною цінністю з точки зору історії, естетики, етнології чи антропології. Разом з тим, п. 3 ст. 6 зазначеної Конвенції передбачено, що кожна держава – сторона цієї Конвенції зобов'язується не вдаватися до будь-яких навмисних дій, що могли б завдати прямо чи опосередковано шкоди культурній спадщині, зазначеній у ст. 1, яка розміщена на території інших держав – сторін цієї Конвенції.

Крім того, відповідно до ст. 8, зокрема (2) (b) (ix) Римського Статуту Міжнародного Кримінального Суду є воєнним злочином умисне спрямування нападів на будівлі, призначені для релігійних, освітніх, мистецьких, наукових чи благодійних цілей, на історичні пам'ятники, госпіталі та місця зосередження хворих і поранених за умови, що вони не є військовими цілями.

Так, рішенням Комітету всесвітньої спадщини ЮНЕСКО 22 COM VIII.B.1, прийнятим на 22-й сесії Комітету всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, що відбулася у Кіото (Японія) у період з 30.11.1998 по 05.12.1998, об'єкт «Ансамбль історичного центру м. Львів» включено до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Територія ансамблю історичного центру складається із 120 га середньовічної та ренесансної частини міста Львова та території собору Святого Юра. Буферна зона Ансамблю історичного центру визначена межами історичного ареалу і становить близько 3000 га та включає в себе нерухомі об'єкти, які зазнали руйнувань та супутніх пошкоджень, про які зазначено нижче.

15.09.2023 Комітетом всесвітньої спадщини ЮНЕСКО затверджено рішення про внесення об'єкту «Ансамбль історичного центру м. Львів» до Списку всесвітньої спадщини, що перебуває під загрозою через небезпеку знищення, яку створює російська агресія.

Досудовим розслідуванням встановлено, що у ході ведення міжнародного збройного конфлікту вище військово-політичне керівництво рф, у невстановлений наразі досудовим розслідуванням час, але не пізніше 14.09.2022, залучили командувача чорноморського флоту військово-морського флоту (далі – чф вmf) рф адмірала **Соколова Віктора Миколайовича, 04.04.1962 р.н. (далі – Соколов В.М.)** з метою реалізації спільного злочинного плану на захоплення і окупацію території України із застосування останнім підпорядкованих сил і засобів.

Так, співучасники злочину визначили роль **Соколову В.М.** у реалізації спільного злочинного плану, у тому числі у нападах на будівлі, які є культурною або духовною спадщиною народів та не являються військовими

цілями, зокрема віднесені до історичного ареалу міста Львова, та є буферною зоною об'єкта **Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО**, шляхом використання військових підрозділів, що входять до структури чф вmf рф, та на озброєнні яких знаходяться військові човни (підводні та надводні кораблі), задля нанесення ракетного удару по території України із застосуванням випрокованих крилатих ракет морського базування ЗМ-14 «Калібр».

Соколов В.М., як командувач чорноморського флоту військово-морського флоту російської федерації, усвідомлював обставини існування міжнародного збройного конфлікту на території України, а також свою участь в бойових діях у ньому.

У зв'язку із займаною **Соколовим В.М.** посадою, останньому підпорядковуються бойові кораблі та особовий склад чф вmf рф. При цьому, командувач несе особисту відповідальність за прийняті рішення, застосування підпорядкованих військ та виконання ними поставлених завдань. Управління військами він здійснює особисто, через штаб, а також через своїх заступників, начальників родів військ, управлінь, відділів (відділень) та служб об'єднання у відповідності до наказів, директив, розпоряджень, вказівок вищих начальників, штабів та прийнятими рішеннями, забезпечує виконання стратегічних і оперативних завдань військово-політичного керівництва і командування зс рф на театрах воєнних дій.

Для реалізації вищевказаного злочинного умислу, **Соколов В.М.**, за невстановлених слідством обставин, але не пізніше 06.07.2023, перебуваючи у невстановленому місці, залучив до планування та безпосереднього виконання спільного злочинного плану підпорядкованого йому начальника штабу – першого заступника командувача чф вmf рф віце-адмірала **Романова Аркадія Юрійовича, 08.04.1969 р.н. (далі – Романов А.Ю.)**, якому відповідно до повноважень та функціональних обов'язків за посадою віддав наказ щодо організації та керівництва групою планування вогневого ураження та здійснення подальшого контролю виконання прийнятих командувачем рішень та завдань.

Зокрема, у зв'язку із займаною **Романовим А.Ю.** посадою, останньому підпорядковуються бойові кораблі та особовий склад чф вmf рф. При цьому, начальник штабу – перший заступник командувача чф вmf рф несе особисту відповідальність за прийняті рішення, застосування підпорядкованих військ та виконання ними поставлених завдань. Управління військами він здійснює особисто, через штаб, а також через начальників родів військ, управлінь, відділів (відділень) та служб об'єднання у відповідності до наказів, директив, розпоряджень, вказівок вищих начальників, штабів та прийнятими рішеннями, забезпечує виконання стратегічних і оперативних завдань військово-політичного керівництва і командування зс рф на театрах воєнних дій.

У свою чергу, **Романов А.Ю.** за невстановлених слідством обставин та часу, але не пізніше 06.07.2023, відповідно до своїх посадових обов'язків, які визначають його повноваження, а також об'єм виконуваних ним у відповідності до займаної посади задач, виконуючи поставлене **Соколовим В.М.** завдання, здійснив дії, спрямовані на планування вогневого ураження будівель, які є культурною або духовною спадщиною народів та не являються військовими цілями, зокрема віднесені до історичного ареалу міста Львова, та є буферною зоною об'єкта **Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО**, шляхом використання

військових підрозділів, що входять до структури чф вмф рф, та на озброєні яких знаходяться військові човни (підводні та надводні кораблі), задля нанесення ракетного удару по території України із застосуванням високоточних крилатих ракет морського базування ЗМ-14 «Калібр».

Надалі **Романов А.Ю.**, у невстановлені досудовим розслідуванням час та місці, але не пізніше 06.07.2023, маючи вихідні дані об'єкту нападу, який не являвся військовою ціллю, свідомо нехтуючи його статусом, **великим культурним значення** для народу України та **всесвітньої спадщини**, маючи повноваження та функціональні обов'язки щодо організації та керівництва групою планування вогневого ураження, здійснив дії – забезпечив розробку плану із залученням підпорядкованих військових підрозділів чф вмф рф при нанесенні ракетного удару по історичному ареалу міста Львова, що є буферною зоною об'єкта **Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО**, та для подальшої реалізації і погодження такого плану – довів його до відома Соколову В.М.

Для виконання вищевказаного злочинного плану, **Соколов В.М.**, діючи за попередньою змовою із **Романовим А.Ю.**, умисно, в умовах збройного конфлікту та у зв'язку з ним, усвідомлюючи явну злочинність власних дій та передбачаючи можливість настання тяжких наслідків, за невстановлених слідством обставин, але не пізніше 06.07.2023, перебуваючи у невстановленому місці, залучили невстановлених досудовим розслідуванням військовослужбовців з числа керівного складу військових підрозділів у структурі чф вмф рф, на озброєнні яких є крилаті ракети морського базування ЗМ-14 «Калібр», яким було доведено наказ у формі бойового розпорядження на використання ввірених їм підрозділів для нанесення ракетного удару по історичному ареалу міста Львова, який є буферною зоною об'єкта **Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО**, що є серйозним порушенням міжнародного гуманітарного права.

У результаті чітко спланованих та узгоджених між собою злочинних дій **Соколова В.М.** та **Романова А.Ю.**, які діяли на виконання вимог вищого військово-політичного керівництва рф, направлених на **серйозне** порушення законів і звичаїв війни, 06.07.2023 невстановлені військовослужбовці військових підрозділів, що у структурі чф вмф рф, на озброєнні яких є крилаті ракети морського базування ЗМ-14 «Калібр», на виконання злочинних наказів, з використанням невстановлених досудовим розслідуванням військових підводних чи надводних бойових кораблів чф вмф рф, які на той час перебували на бойовому чергуванні в акваторії Чорного моря, з невстановленого ракетного пускового комплексу, приблизно після 00.10-00.30 здійснили пуски високоточних крилатих ракет морського базування ЗМ-14 «Калібр». Зокрема було нанесено умисний цілеспрямований удар по об'єктах цивільної інфраструктури – по **пам'ятках архітектури місцевого значення**, які знаходяться у межах буферної зони об'єкта **Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО** у м. Львові, що по вул. Стрийська, внаслідок чого загинули 9 осіб, а також зазнали руйнувань та супутніх пошкоджень **пам'ятки архітектури місцевого значення**, прилеглі цивільні об'єкти і цивільні транспортні засоби.

Зазначені умисні протиправні дії **Соколова В.М.**, який діяв на виконання вимог вищого військово-політичного керівництва рф, діючи за попередньою змовою групою осіб спільно з **Романовим А.Ю.** та іншими невстановленими

на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування підрозділів, що у структурі чф вmf рф, призвели до руйнувань та супутніх пошкоджень з різним ступенем об'єктів культурної спадщини українського народу, які знаходяться у межах буферної зони об'єкта **Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО** та відповідно до норм міжнародного гуманітарного права перебувають під захистом, а також супутніх пошкоджень прилеглих цивільних об'єктів, зокрема:

– Будинок житлового комплексу для викладачів Львівської політехніки за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 50. Наказом Міністерства культури та інформаційної політики України від 18.01.2021 року №14 прийнятий під охорону держави як **пам'ятка архітектури місцевого значення**;

– Будинок житлового комплексу для викладачів Львівської політехніки за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 52. Наказом Міністерства культури та інформаційної політики України від 18.01.2021 року №14 прийнятий під охорону держави як **пам'ятка архітектури місцевого значення**;

– Будинок житлового комплексу для викладачів Львівської політехніки за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 54. Наказом Міністерства культури та інформаційної політики України від 18.01.2021 року №14 прийнятий під охорону держави як **пам'ятка архітектури місцевого значення**;

– Будинок житлового комплексу для викладачів Львівської політехніки за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 56. Наказом Міністерства культури та інформаційної політики України від 18.01.2021 року №14 прийнятий під охорону держави як **пам'ятка архітектури місцевого значення**;

– Будинок житлового комплексу для викладачів Львівської політехніки за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 58. Наказом Міністерства культури та інформаційної політики України від 18.01.2021 року №14 прийнятий під охорону держави як **пам'ятка архітектури місцевого значення**;

– Будинок житлового комплексу для викладачів Львівської політехніки за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 60. Наказом Міністерства культури та інформаційної політики України від 18.01.2021 року №14 прийнятий під охорону держави як **пам'ятка архітектури місцевого значення**;

– Будинок житлового комплексу для викладачів Львівської політехніки за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 62. Наказом Міністерства культури та інформаційної політики України від 18.01.2021 року №14 прийнятий під охорону держави як **пам'ятка архітектури місцевого значення**;

– Будинок житлового комплексу для викладачів Львівської політехніки за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 64. Наказом Міністерства культури та інформаційної політики України від 18.01.2021 року №14 прийнятий під охорону держави як **пам'ятка архітектури місцевого значення**;

– Будинок житлового комплексу для викладачів Львівської політехніки за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 66. Наказом Міністерства культури та інформаційної політики України від 18.01.2021 року №14 прийнятий під охорону держави як **пам'ятка архітектури місцевого значення**;

– Будинок житлового комплексу для викладачів Львівської політехніки за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 68. Наказом Міністерства культури та інформаційної політики України від 18.01.2021 року №14 прийнятий під охорону держави як **пам'ятка архітектури місцевого значення**;

– Будинок житлового комплексу для викладачів Львівської політехніки за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 70. Наказом Міністерства культури та інформаційної політики України від 18.01.2021 року №14 прийнятий під охорону держави як **пам'ятка архітектури місцевого значення**;

– Будинок житлового комплексу для викладачів Львівської політехніки за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 72. Наказом Міністерства культури та інформаційної політики України від 18.01.2021 року №14 прийнятий під охорону держави як **пам'ятка архітектури місцевого значення**;

– Будинок житлового комплексу для викладачів Львівської політехніки за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 74. Наказом Міністерства культури та інформаційної політики України від 18.01.2021 року №14 прийнятий під охорону держави як **пам'ятка архітектури місцевого значення**;

– Будинок житлового комплексу для викладачів Львівської політехніки за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 76. Наказом Міністерства культури та інформаційної політики України від 18.01.2021 року №14 прийнятий під охорону держави як **пам'ятка архітектури місцевого значення**;

– Будинок житлового комплексу для викладачів Львівської політехніки за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 76а. Наказом Міністерства культури та інформаційної політики України від 18.01.2021 року №14 прийнятий під охорону держави як **пам'ятка архітектури місцевого значення**;

– Будинок житлового комплексу для викладачів Львівської політехніки за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 76б. Наказом Міністерства культури та інформаційної політики України від 18.01.2021 року №14 прийнятий під охорону держави як **пам'ятка архітектури місцевого значення**;

– Будинок житлового комплексу для викладачів Львівської політехніки за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 76в. Наказом Міністерства культури та інформаційної політики України від 18.01.2021 року №14 прийнятий під охорону держави як **пам'ятка архітектури місцевого значення**.

Окрім цього, зазначені умисні протиправні дії **Соколова В.М.**, який діяв на виконання вимог вищого військово-політичного керівництва рф, за попередньою змовою групою осіб спільно з **Романовим А.Ю.** та іншими невстановленими на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування підрозділів, що у структурі чф вmf рф, призвели до **загибелі дев'яти осіб**, які проживали у будинках, що зазнали руйнувань та супутніх пошкоджень і на момент прильоту ракети були в приміщеннях, зокрема:

– громадянки України Сенів Анастасії Андріївни, 19.03.1991 р.н., труп якої виявлено за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 64-66;

– громадянки України Мілованової Ірини Вікторівни, 17.10.1960 р.н., труп якої виявлено за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 64;

– громадянки України Садової Мирослави Андріївни, 24.07.1963 р.н., труп якої виявлено за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 64-66;

– громадянки України Дудка Ольги Романівни, 01.12.1957 р.н., труп якої виявлено за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 66;

– громадянки України Піх Світлани Дмитрівни, 29.07.1952 р.н., труп якої виявлено за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 64;

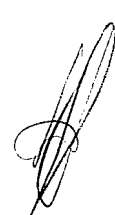
– громадянки України Татаріної Ольги Василівни, 21.01.1955 р.н., труп якої виявлено за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 64;

- громадянина України Рябцева Валерія Анатолійовича, 20.02.1956 р.н., труп якої виявлено за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 64;
- громадянки України Янішевської Інни Петрівни, 12.08.1968 р.н., труп якої виявлено за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 64;
- громадянки України Спіжевської Надії Володимирівни, 11.08.1967 р.н., труп якої виявлено за адресою: м. Львів, вул. Стрийська, 64.

Таким чином, командувач чорноморського флоту військово-морського флоту російської федерації адмірал **Соколов В.М.**, усвідомлюючи обставини існування міжнародного збройного конфлікту на території України, а також свою участь в бойових діях у ньому, явну злочинність власних дій та передбачаючи можливість настання тяжких наслідків, діючи умисно, на виконання вимог вищого військово-політичного керівництва рф, за попередньою змовою з Романовим А.Ю та іншими невстановленими на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування підрозділів, що у структурі чф вмф рф, **умисно порушив** норми ст. 25, ч. 1 ст. 27 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907; ст. 48, п. 1 та п. 2 ст. 52, ст. 53, п. 2 та п. 5 ст. 57, п. 4 та п. 5 ст. 85 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977; ст. 1, ч. 1 ст. 4, ст. 9 Гаазької Конвенції про захист культурних цінностей у випадку збройного конфлікту від 14.05.1954; п. 3 ст. 6 Конвенції про охорону всесвітньої культурної і природної спадщини від 16.11.1972, які зокрема забороняють умисне спрямування нападів на будівлі, призначені для релігійних, освітніх, мистецьких, наукових чи благодійних цілей, на історичні пам'ятки, твори мистецтва, які є культурною або духовною спадщиною народів та не являться військовими цілями.

За таких обставин, громадянин російської федерації **Соколов Віктор Миколайович, 04.04.1962 р.н.**, обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаних з умисним вбивством, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України.

**Слідчий в особливо важливих справах 2 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
капітан юстиції**

Софія ДИКА

**Прокурор четвертого відділу
другого управління процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам, вчиненим
в умовах збройного конфлікту
Офісу Генерального прокурора**

Юрій СОЛОШЕНКО

«22» січня 2026 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;
- 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2026 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

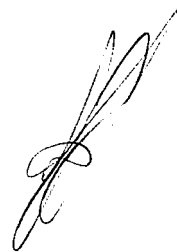
Підозрюваний / _____ / _____

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2026 року

Захисник: _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:

**Слідчий в особливо важливих справах
2 відділу 3 управління досудового
розслідування Головного слідчого
управління Служби безпеки України
капітан юстиції**

Софія ДИКА